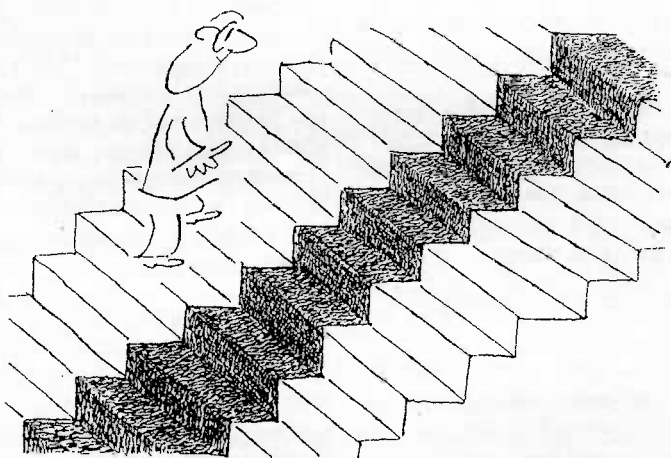

ZPRAVODAJ/12

SBORU ČESKOBRAĀRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Dovršte mou radost a buďte stejné mysli,
mĚjte stejnou lásku, buďte jedné duše,
jednoho smýšlení,
v ničem se nedejte ovládat ctižádostí
ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte
jeden druhého za přednějšího než sebe;
každý ať má na mysli to,
co slouží druhým, ne jen jemu.

Filipským 2,2-4

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte o sobě vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte se na svou vlastní chytrost.“
Římanům 12, 16

Víme všichni dobře, že není jednoduché získávat kandidáty pro různé církevní funkce. Ať jsou to presbyteři, členové seniorátních výborů, či členové synodní rady. Většina lidí funkce odmítá. Může to být ostych, skromnost, příliš kritický pohled na své schopnosti. Někdy jsou to jiné životní priority, kterým věnují svůj čas a vše ostatní by je neúměrně zatěžovalo. Až po ono zvažování: co z toho budu mít, bude vyvážěn ten nárůst povinností vyšším postavením a výhodami?

Ale funkce v církvi - to je přece **pověření ke službě!**

Věříme, že přes všechny ty formální okolnosti voleb zde probíhá něco mimo naši vůli a naše rozhodování: **že je to v Božím plánu.**

Apoštol Pavel v této části dopisu do Říma píše obecně o rysech křesťanského života. Ale jistě to zvláště platí o těch postavených do přední linie církevního společenství. Proto v této souvislosti platí dvojnásob Pavlovo napomenutí „nesmýšlejte o sobě vysoko, ale věnujte se všedním službám. Je to závazek „mít porozumění jeden pro druhého“. Naslouchat druhým, snažit se je pochopit. Hledat harmonii mezi různými typy zbožnosti, vidět vše a posuzovat pohledem Písma. Být v dialogu - to je jistě pracné, náročné. Ani křesťan (a právě často on) se nevyvaruje povýšenectví, samolibosti, sebespravedlnosti. A funkce, postave-

ní tomu může silně napomoci. Dá nám k tomu možnost a příležitost. To co tak kriticky vidíme u politiků i nás může potkat a poznamenat. Apoštol na to upozorňuje a staví **službu** do protikladu povýšenosti. Všední službu, praktickou, užitečnou.

To je to, co nejvíc postrádáme. Od nekonečných starostí o finance a sborové budovy, přes nezáživnou administrativu, k práci pastorační, kazatelské, misijní... Zájem o starosti sborového společenství i jednotlivých lidí. To co nás baví, i to co děláme neradi.

Pán Církve nás posílá ne proklamovat své názory a soudy, ale naslouchat druhým a vytvářet atmosféru důvěry a porozumění. Ne prosazovat sebe, ale Krista. Sloužit, to je být skromně v pozadí živé, pulzující církve.

A výzva „nespoléhejte na vlastní chytrost“ nás vede k **modlitbě**. K prosbě o Boží vedení, o pomoc Ducha svatého. Ve všech našich rozhodováních, před každým slovem, které chceme vyslovit, uprostře práce, do které jsme vtaženi. Je toho hodně s čím se musíme vyrovnávat a zápasit, oč se máme modlit.

Na počátku letošního roku prošlo naše sborové společenství řadou vnitřních, organizačních změn. Spojení sborů a zvolení kazatelů a nového staršovstva není jen formalita, ale i jistá proměna pohledu na sborovou práci a sborový život. Všechny ty změny jsou také důkazem, že sbor křesťanské církve nestojí a nepadá s vžitou strukturou, zaběhnutou praxí a známými osobami.

Toto zamyšlení nad „služebnictvím církevních funkcionářů“ budiž slovem pro nového zástupce sboru, a nejen pro ně.

Karel Fon

LETNÍ TÁBOR DOROSTU

Na táboře s dorostem jsme byli od pondělka do soboty na začátku července. Bydleli jsme na faře ve Vítkově. První den jsme se ubytovali a zašli jsme se okoupat na vítkovské koupaliště. Večer jsme začli probírat ovoce Božího Ducha (první byla láska). První disciplínou velké hry byl Kolotoč, ve kterém jsme hádali přísloví o lásce. Na velkou hru jsme byli rozděleni do čtyřech družinek, které si vymyslely tyto názvy: Ďundáci, Člobrdíci, Hrobaři a Maníci. V úterý jsme malovali na trička, které jsme dostali, obrázky k tématu ovoce Ducha svatého. Odpoledne jsme se koupali na Balatonu. Ve středu nás vedoucí odvezli 14 kilometrů daleko a šli jsme na celodenní výlet. Ten skončil na zřícenině Víkštejn (*o zřícenině šlo již před příchodem našich dětí - pozn. vedoucí*), kde jsme hráli bojovku a zraňovali vedoucí. Pršet začlo akorát na konci výletu. Ve čtvrtek dopoledne byla olympiáda - házení šipek, piškvorky, uzly a hledání v Bibli. Odpoledne jsme hráli hru Orientace ve městě. Sháněli jsme informace, razítka a účtenky. V pátek byla hra Pevnost Vítkov. Za splněné úkoly jsme při ní získávali indicie. Mohli jsme získat takové indicie: Germánka, moudrost, Barunka, šátek, rodina, vnuč. Uhodnete slovo, které jsme měli uhádnout? V sobotu ráno jsme v poslední disciplíně velké hry zopakovali ovoce Ducha svatého. Celkem nás bylo 21 dětí a 6 vedoucích.

Členové dorostu

JEŠTĚ K NÁVŠTĚVĚ V DESSAU

V předprázdninovém Zpravodaji jsme se dočetli o návštěvě devíti členů našeho sboru u bratří a sester v partnerském sboru "Petrus Kirche" v Dessau. Pro mě a mého muže to nebyl výlet do neznáma, ale návštěva dobrých přátel, se kterými jsme se několik let neviděli. Byli jsme zvědaví jak moc se změnily poměry od doby co padla „berlínská zeď“, jak žijí ve sboru i mimo něj, co je trápí a čím se naopak mohou pochlubit.

Přivítala nás nová paní farářka Gisela Schneider (?), velmi srdečně a také naši hostitelé, kteří si nás vzali na nocleh. A pak už otázky nebraly konce. Přiznám se, že neumím německy a tak jsem musela oprášit znalost angličtiny a dávat velký pozor na to abych všemu porozuměla. Trochu jsme také využívali znalosti těch, kteří rozumí německy. V sobotu měli ve sboru slavnost - něco jako dětskou besídku, ale přivezli i seniory. Děti předvedly nacvičená pásma a písničky a byl i prostor k tomu abychom pověděli co je nového u nás ve sboru ale i v politickém dění. Rozvinula se živá diskuse, protože naše problémy jsou podobné, vysoká nezaměstnanost, vytunelované - kdysi docela prosperující podniky, úbytek obyvatel ve městě protože hledají práci v západní části země. A také co může společenství církve pro takto frustrované lidi udělat, hledají-li vůbec pomoc v křesťanském prostředí. Protože nám počasí přálo, celé toto setkání skončilo na farské zahradě, rozdaly se noty a pan kantor se snažil udělat z nás pěvecký sbor. Ještě se pochlu-

bili jak chtějí opravit kostel, jak jej chtějí rozčlenit na více prostor pro různé aktivity. Také jsme jim referovali o našem kostele, jestli bude hoto-
v do příští „partnerské konference“. Samozřejmě, že i na ni přišla řeč, moc se k nám těší, hlavně ti starší, protože to pro ně není tak daleko a ani náklady nejsou příliš vysoké.

U našich hostitelů jsme ještě dlouho do noci debatovali o všech možných problémech, o dětech, sboru, diakonii. Zaujala mě třeba příprava konference, kterou budou mít letos v říjnu o tzv. „práci bez peněz“. Je to pro ty, kteří chtějí ve svém volném čase pomáhat jak v Diakonii (v Dessau mají pěknou nemocnici včetně domova pro staré a hospic pro nevléčitelně nemocné), tak i v jiných aktivitách - třeba s dětmi nebo s mládeží. Večer jsme skončili hledáním a zpěvem stejných písní v našem i jejich zpěvníku a také si vzpoměli na písničku, kterou se naučili při dovolených v naší zemi - Dobrú noc, má milá, dobrú noc ....

Druhý den jsme ještě absolvovali malý výlet k zámečku Luisium v přírodním parku u řeky Muldy ve Waldersee, kde bylo vystoupení komorního kvintetu a po společném obědě jsme se vydali na cestu domů. Loučili jsme se jako dobří přátelé, plni dojmů a podnětů. Jsem moc ráda, že s námi jela i ta „mladší generace“ a že i oni snad měli pocit, že to rozhodně nebyl promarněný čas.

Někdy slýchám ve sboru otázku, k čemu, že takové partnerství ve sboru je? Co to sboru přinese užitečného? Domnívám se, že takové ujištění o tom, že církev a víra v Ježíše Krista skutečně spojuje všechny národy a lidi dobré vůle bez ohledu na hranice, jazyky, barvu pleti a postavení ve

společnosti, je pro sborový život posilující a povzbuzující. Zkušenosti ze života jednotlivých partnerských sborů mohou být inspirací i pro náš sbor. Proto prosím připravme se na nadcházející konferenci v r. 2001, zvolme si téma, které je pro křesťany na celém světě aktuální, pochlubme se tím, co je pro náš sbor jedinečné a vyhlížejme do budoucna s nadějí, že se Pán k naší práci přizná.

Jana Jančová

DOPORUČUJI

JOHN KNITTEL: HAKIM

Knihla je příběhem chudého Egypťana z první poloviny našeho století, který se od dětství touží stát lékařem. Protože jde o člověka neobyčejně pilného, podaří se mu překonat všechny bariéry a svého cíle dosáhne. Vzhledem k svému lidskému a poctivému přístupu má problémy na všech místech, kde působí. Proto je překládán na čím dál horší místa až do okrajových oblastí země daleko od všech center vědy i společenského života. Přesto nezatapkuje a všude dělá s dostupnými prostředky vše, co může. Ve svém boji o pomoc a záchranu druhých ztratí nejen své zdraví, ale také svou životní lásku.

Nakonec se zdá, že mu svítla šťastná hvězda. V západákově, kde působí, pomůže vysoce postavené Angličance navzdory všem ústrkům lékařů s „lepší“ pověstí. To mu otevře dveře k nesmírně úspěšné praxi v Anglii. Ve chvíli, kdy se chce vrátit domů - již s dostatečnými prostředky na pomoc svému lidu a pověstí, která otevírá všechny dveře - umírá.

Miroslava Zajícová

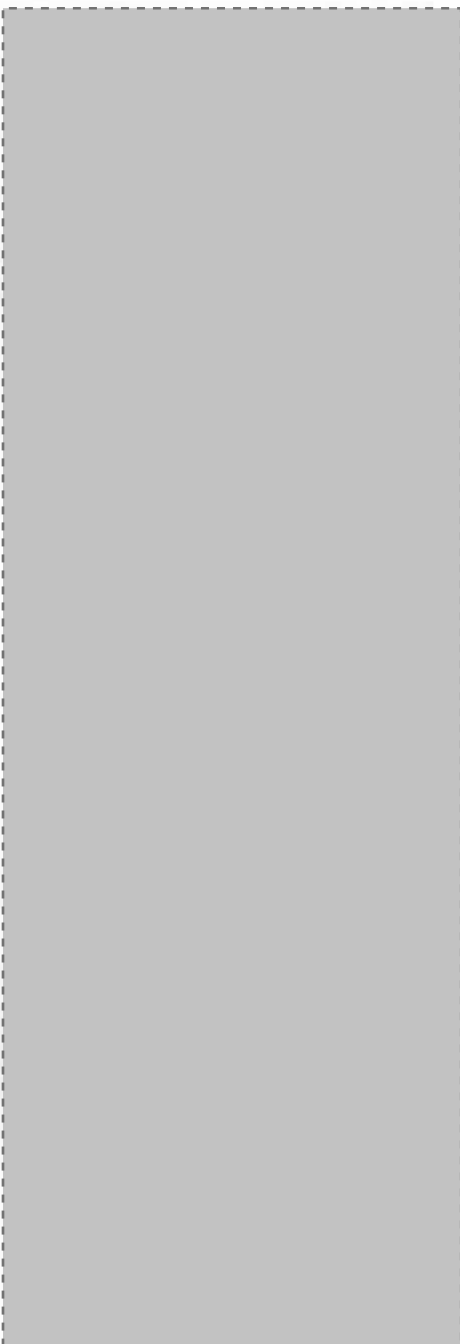
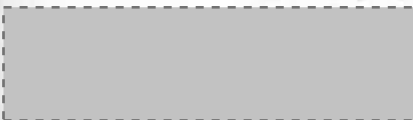
DOPORUČUJI

V létě jsem sáhl po knížce Viktora Fischla Kuropění. Místo doporučující recenze - dvě ukázky.

„Pravda?“ řekl po chvíli, jako by si krok za krokem musel klestít cestu, než se mohl rázně rozejít. „Pravda? Ovšem, ovšem, všichni ji musíme hledat. Ale najdeme ji? Najdeme ji vždycky? Vy se jí někdy dostanete na kloub z knih. Jeden se zmýlil v tom, druhý v onom, počítáte. sumírujete a vyjde vám, že pravda musí být někde mezi nimi. Ani já nenajdu pravdu nikdy sám. Někdy k ní nedojdu vůbec. Někdy čekám trpělivě jako rybář nad prutem. Někdy i já jsem slabý a užuž přestávám věřit, že se jí, jak říkáte, dopídím. Tehdy však, když už jsem bezradný, když - jak nerad se doznávám k té slabosti - přestávám věřit, že Bůh vyslyší mé modlitby, tu se mi pravda zjeví, uzly mraků se rozvinou tak jako dnes a vše je zase jasné. Ale vždycky? Ne, ne, pokaždé musím hledat znovu.“

.... Víra je jako náš kostel. Základy má hluboké, pilíře pevné, zdi silné, ale bouře a vítr a smršť mohou rozbít okna, odnést tašky ze střechy, blesk může udeřit do věže a natropit škodu a spoušť. A tu je třeba opravit vždy znovu. Bláhovost, jak vy říkáte, pošetilost, zlo v nás pracuje i když věříme. A ne vždy je naše víra silnější než pokušení. Tu však zpověď a pokání spraví rozbitá okna a puklé zdi.“

NAROZENINY

PROGRAM NA MĚSÍC ŘÍJEN 1999

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod.

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - pondělí v 19 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděle v měsíci v 14 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

ZMĚNA PROGRAMU MOŽNÁ.

Pokud není uvedeno jiné místo konání, vše se koná ve sborových prostorách na Husově nám. č. 3 a 4.

AKTUÁLNÍ PROGRAM

3.10. Neděle díkyčinění - bohoslužby s Večeří Páně

10.10. bohoslužby k zahájení akademického roku s Večeří Páně

17.10. Den seniorů -

host ThDr. Josef Veselý, poslouží kázáním při bohoslužbách,

v 15 hod. promluví na téma
Proč jsme evangelíci.

Starší členové sboru mohou být doprovázeni, pokud budou mít zájem.

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/43 47 81

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1633250-768/0800

ZPRAVODAJ /12

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V ŘÍJNU 1999